

forlede nogle Medlemmer til at tro, at jeg skulde have den Opfattelse, at man paa et eller to Aar kan faa at se, om Frugtavl er rentabel. Nej, alt er relativt. Naar jeg brugte det Udtryk, henholdt jeg mig dels til Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor der staar, at det er Hensigten med denne Foranstaltning at faa at vide forholdsvis hurtigt, hvilke Frugttræer man overhovedet kan dyrke her i Landet; og dertil føjede jeg saa den Betragtning, at hvis der gaar 2, hvis der gaar 3, hvis der gaar 10 Aar, inden et Frugttræ plantes, værder det ogsaa saa mange flere Aar, inden man overhovedet faar at se, om det Frugttræ kan trives paa den Ejendom derude. Derfor var det, jeg fremsatte den Bemærkning, at Hurtigheden, hvormed man faar at vide, hvilke Frugttræer der kan dyrkes med Fordel, er afhængig af, hvor tidlig man begynder at plante, og i hvilken Udstrækning man begynder at plante. Det er da en given Ting.

Jeg tror stadig, at Budgettet ikke er holdbart; for noget af det første, man skal have plantet, hvis der skal dyrkes Frugttræer, er da Læplantning, og alene til Læplantning vil der gaa en meget stor Sum med de Priser, som i dette Øjeblik findes paa de unge Planter, der skal plantes ud. Det ved jeg fra den Plantning, der paa-tænkes ved Barnets Hus ude i Rødovre. Det er rent fænomenalt at tænke sig, hvilken stor Sum der skal til for at forsyne en saa ringe Plads som den, der der er Tale om, med Læplanter, Hegnsplanter og ganske faa Frugttræer.

Naar jeg bad om Ordet, var det nærmest for at gøre et Par Bemærkninger til den ærede sidste Taler (Hedegaard). Jeg har nemlig ikke den Opfattelse, at dette Forsøg er af ringe Betydning, tværtimod, jeg tillægger det den allerstørste Betydning. Deri giver jeg det ærede Medlem, der er Ordfører for det radikale Venstre (E. Rasmussen), Ret, at vort Land har særdeles gode Betingelser for en udbyttegivende Frugtavl. Men der kræves i hvert Fald to Ting, for at vort Land kan udnytte sine gode Betingelser rigtigt. Den ene er, at Folk faar at vide, hvilke Frugttræer man i det hele taget kan dyrke her i Landet, saaledes at der er Mulighed for, at Udbyttet kan være af Betydning; og det andet er, at man faar at vide, hvorledes disse Frugttræer skal passes.

Naar man ser sig lidt om, naar man rejser rundt paa Landet, kan man ikke andet end føle sig beskæmmet over, saa daarligt det staar til med Frugtavl her i

vort Land; thi de Træer, vi ser rundt om i Haverne, haade hos Gaardmænd og hos Husmænd, er overvejende vanrøgtede Frugttræer. Derfor mener jeg, at det at faa et Forsøg anstillet, ved hvilket man faar at vide, hvilke Sorter man overhovedet ikke bør lægge Vægt paa, og hvilke man med Fordel kan lægge Vægt paa, har den allerstørste Betydning. Men ved Siden deraf har det Værdi, at et saadant Forsøg anstilles under saadanne Former, at sagskyndige Mennesker kommer til at behandle Træerne, saaledes at Forsøget virkelig ogsaa med Hensyn til Driftsformen bliver lærerigt; og i denne Henseende vilde man ikke opnaa, hvad der kan opnaas, hvis man lagde Forsøgene ud til de forskellige Steder, som den ærede sidste Taler tænkte sig; der mangler man den sagskyndige Hjælp til Træernes rette Behandling.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Jeg havde tænkt mig, at den Tilslutning, Lovforslaget vilde faa, havde været lidt varmere, end det nu har vist sig. Jeg forstaar ikke rigtig alle disse Betæneligheder, som man stiller op i Forbindelse med dette Lovforslag. Det ærede Medlem fra Varde (Pinholt), som var første Taler, sagde, at der var rejst Tvivl om, hvorvidt dette var den rigtige Maade at gribe denne Sag an paa. Han for sit Vedkommende havde ikke stor Tvivl — det vil altsaa sige, at det ærede Medlem havde maaske lidt Tvivl. Men det ærede Medlem har dog anbefalet Lovforslaget til Ministeriet — hans Navn staar under Indstillingen —, saa synes jeg ogsaa, det ærede Medlem kunde have været lidt varmere i sine Udtryk.

Der er gjort opmærksom paa, at Opstillingen med Hensyn til Udgift og Indtægt for Gaarden i det kommende Aar maaske ikke holder Stik. Det er meget vanskeligt at stille en Kalkule op for det Aar, der kommer, som man kan indestaa for. Mig forekommer det ikke, at Opstillingen her er saadan, at man ikke kan tænke sig, at det kan slaa til. Men det er naturligvis et Skøn, hvad man kan faa for Varerne, der vokser derude. Det er god Jord, og den er i god Drift for Øjeblikket, saa jeg tror ikke, det er udelukket, at man kan nøjes med den anslaaede Udgift. Jeg kunde snarere tænke mig, at den kunde blive mindre, for saa daarligt er Landbruget ikke i Øjeblikket, at det ikke kan svare en Rente af 5 pCt. af Købesummen, og det er ikke mere, der forlanges her.

Det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) — og jeg tror